

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Київ

«31» серпня 2023 року

Слідчий 3 відділу 1 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України лейтенант юстиції Власенко Оксана Степанівна, розглянувши матеріали кримінального провадження № 2202300000000499 від 16.05.2023 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 2, 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

ЛЕБЕДЄВУ РУСЛАНУ ВІКТОРОВИЧУ,
23.08.1972 року народження, уродженцю
с. Русакове, Петропавлівського району,
Дніпропетровської області, громадянину
України, зареєстрованого за адресою: вулиця
40 років Визволення України, буд. 25, кв. 78,
м. Харцизьк, Донецька область, раніше не
судимого,

про те, що він обгрунтовано підозрюється в участі у терористичній організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення.

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

Положеннями ст. ст. 1 та 2 Основного Закону України – Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Відповідно до ст. 17 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Згідно з ст. 4 Конституції України в Україні існує єдине громадянство. Підстави набуття і припинення громадянства України визначаються законом.

Статтею 68 Конституції України передбачено, що кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей. Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить Автономна Республіка Крим (далі – АР Крим), Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, АР Крим є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

У березні-квітні 2014 року в м. Донецьк та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія рф шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств рф, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на окупацію Донецької області на порушення територіальної цілісності України.

У вказаний період часу невстановлені особи, керуючись мотивом особистого неприйняття діючої державної влади в Україні, переслідуючи мету насильницької зміни та повалення існуючого конституційного ладу, захоплення державної влади, зміни меж території та державного кордону України створили терористичну організацію – «Донецьку Народну Республіку» (далі – «ДНР»).

З метою легалізації створеної терористичної організації – «ДНР» невстановлені особи визначили за необхідне проголосити акт про самостійність державного утворення та організувати проведення незаконного референдуму з приводу підтримання акту проголошення державної самостійності «ДНР», створення ієрархічної структури органів влади і управління терористичної

організації, незаконних збройних формувань та вчинення актів тероризму з метою забезпечення виконання її завдань та мети.

На виконання злочинного плану, 07.04.2014 у сесійній залі будівлі Донецької обласної державної адміністрації, що за адресою: м. Донецьк, бульвар Пушкіна, буд. 34, проголошено т.зв. «Декларацію про суверенітет ДНР».

Після проголошення «суверенітету», представники т.зв. «Республіканської Народної Ради» звернулися до керівництва рф із проханням про введення на територію регіону миротворчого контингенту збройних сил рф.

Крім декларації, т.зв. «Республіканська Народна Рада» ухвалила рішення про проведення 11.05.2014 на території Донецької області референдуму.

Всупереч ст. 73 Конституції України та Закону України «Про всеукраїнський референдум», 11.05.2014 проведено вказаний «референдум» щодо підтримання акту про державну самостійність незаконного проголошеної «ДНР».

В цей же період були незаконно створені т. зв. «органи влади ДНР».

Постановою Верховної Ради України № 254-VIII від 17.03.2015 визнано тимчасово окупованими територіями окремі райони, міста, селища і села Донецької та Луганської областей, у яких, відповідно до Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» № 1680-VII від 16.09.2014 з наступними змінами, запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування, до моменту виведення усіх незаконних збройних формувань, російських окупаційних військ, їх військової техніки, а також бойовиків та найманців з території України, відновлення повного контролю України за державним кордоном України.

Зверненням Верховної Ради до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу, про визнання рф державою-агресором, затверджене постановою Верховної Ради України № 129-VIII від 27.01.2015; заявою Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами рф та керівниками терористичних організацій «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян», схваленою постановою Верховної Ради України № 145-VIII від 04.02.2015; заявою Верховної Ради України «Про відсіч збройної агресії рф та подолання її наслідків», схваленою постановою Верховної Ради України № 337-VIII від 21.04.2015, «ДНР» та «ЛНР» визнано терористичними організаціями.

Правові та організаційні основи боротьби з тероризмом визначені Законом України «Про боротьбу з тероризмом» № 638-IV від 20.03.2003 з наступними змінами.

Відповідно до ст. 1 вказаного Закону України № 638-IV від 20.03.2003 терористична організація – стійке об'єднання трьох і більше осіб, яке створене

з метою здійснення терористичної діяльності, у межах якого здійснено розподіл функцій, встановлено певні правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів.

Організація визнається терористичною, якщо хоч один з її структурних підрозділів здійснює терористичну діяльність з відома хоча б одного з керівників (керівних органів) усієї організації.

Терористична діяльність – діяльність, яка охоплює: планування, організацію, підготовку та реалізацію терористичних актів; підбурювання до вчинення терористичних актів, насильства над фізичними особами або організаціями, знищення матеріальних об'єктів у терористичних цілях; організацію незаконних збройних формувань, злочинних угруповань (злочинних організацій), організованих злочинних груп для вчинення терористичних актів, так само як і участь у таких актах; вербування, озброєння, підготовку та використання терористів; пропаганду і поширення ідеології тероризму; пропаганду російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії РФ як держави-терориста проти України; проходження навчання тероризму; перетинання державного кордону України з терористичною метою; фінансування та інше сприяння тероризму.

Положеннями ст. 25 Закону України № 638-IV від 20.03.2003 закріплено, що керівники та посадові особи підприємств, установ і організацій, а також громадяни, які сприяли терористичній діяльності, несуть відповідальність згідно з законом.

Терористичні організації створюються для вчинення діянь, передбачених ч. ч. 1 – 3 ст. 258 КК України, а також інших злочинів терористичної спрямованості, тобто діянь, спрямованих на залякування населення з метою спонукання держави, міжнародної організації, фізичної чи юридичної особи до прийняття чи відмови від прийняття будь-якого рішення. При цьому, злочини терористичної організації відрізняються від інших споріднених злочинів саме фактором цілеспрямованості залякування населення як засобу досягнення поставленої мети.

Створена терористична організація «ДНР» є стійкою, має чітку ієрархію та структуру, яка складається з політичного та силового блоків, а також передбачає існування розподілу функцій між її учасниками на яких покладені відповідні обов'язки, згідно з планом спільних злочинних дій, спрямованих на насильницьку зміну та повалення конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні та зміну меж території та державного кордону України.

На учасників політичного блоку терористичної організації «ДНР», відповідно до плану спільних злочинних дій, покладаються наступні обов'язки:

- створення так званих органів державної влади «ДНР» та організація їх діяльності;
- видача нормативно-правових актів від імені нелегітимних органів державної влади «ДНР»;
- організація та проведення незаконних референдумів та виборів на територіях, підконтрольних «ДНР»;

- проведення агітаційної роботи серед населення щодо діяльності даних терористичних організацій з метою схиляння їх до участі у «ДНР» та отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;

- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичних організацій «ДНР» та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;

- налагодження власної взаємодії між незаконними державними утвореннями «ДНР» та її лідерами, представниками влади та зс рф з метою координації дій, спрямованих на повалення конституційного ладу та захоплення державної влади в Україні, а також дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності, що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для протидії правоохоронним органам, Збройним Силам України силам Антитерористичної операції («АТО»), та Операції об'єднаних сил («ООС»);

- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітацій, висвітлення діяльності терористичних організацій «ДНР», дискредитації діяльності органів державної влади України та осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції та формування думки серед населення про законність власних дій, а також вчинення за їх допомогою закликів до повалення конституційного ладу і захоплення державної влади в Україні та дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;

- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку терористичних організацій «ДНР» для забезпечення їх протиправної діяльності;

- забезпечення учасників терористичних організацій «ДНР» транспортом, символікою та агітаційними матеріалами.

На учасників силового блоку терористичної організації «ДНР» покладаються наступні обов'язки:

- систематична організація та здійснення актів застосування збройної сили проти держави України у особі представників сил «АТО», зокрема ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України і військовослужбовцями Збройних Сил України та інших військових формувань, задіяними у проведенні «АТО» та «ООС»;

- створення не передбачених законом озброєних підрозділів та участь у їх діяльності;

- вербування нових учасників до складу силового блоку терористичної організації «ДНР» та організація їх у групи, навчання, озброєння і керівництво їхніми діями;

- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Донецької області;
- вчинення терористичних актів та диверсій на іншій території України;
- захоплення чи заволодіння у інший спосіб зброєю, боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами, а також будівництво укріплень з метою протидії діяльності осіб, задіяних у ході проведення «АТО» та «ООС» і забезпечення власної злочинної діяльності;
- викрадення осіб з метою отримання матеріальної вигоди та залякування мешканців, які підтримують діючу владу в Україні;
- силова підтримка учасників політичного блоку незаконних утворень «ДНР», захоплення, а також укріплення та охорона зайнятих ними будівель та споруд;
- організація поставок зброї, боєприпасів, вибухових речовин, військової техніки та їх розподіл серед учасників терористичної організації.

На очільників блоків покладається керівництво, організація дій та контроль за діяльністю підлеглих їм співучасників злочину за допомогою керівників груп, що входять до складу вказаних блоків.

В межах політичного блоку терористичної організації «ДНР» у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 22.10.2014, створено т.зв. «Міністерство інформації і зв'язи ДНР».

22.10.2014 постановою т.зв. «Совет Министров ДНР» № 40-9 затверджено положення про т.зв. «Міністерство інформації і зв'язи ДНР».

11.01.2015 постановою т.зв. «Совет Министров ДНР» № 1-16 т.зв. «Міністерство інформації і зв'язи ДНР» було реорганізовано та розділено на: т.зв. «Міністерство інформації ДНР» та т.зв. «Міністерство зв'язи ДНР».

10.01.2015 постановою т.зв. «Совет Министров ДНР» № 1-17 затверджено тимчасове положення та структуру т.зв. «Міністерство зв'язи ДНР».

30.04.2020 постанова т.зв. «Совет Министров ДНР» № 1-17 від 10.01.2015 була визнана такою, що втратила чинність, у зв'язку з прийняттям т.зв. «Совет Министров ДНР» постанови № 22-6 «Об утверждении Положения о Министерстве связи Донецкой Народной Республики» (далі – Положення № 22-6 від 30.04.2020).

Відповідно до п. 1 розділу I Положення № 22-6 від 30.04.2020, т.зв. «Міністерство зв'язи ДНР» є республіканським органом виконавчої влади, який здійснює функції з розробки та реалізації державної політики та нормативного правового регулювання галузі зв'язку, що включає в себе такі сфери: 1) інформаційних технологій при формуванні та експлуатації інформаційних ресурсів, інформацій; 2) формування та розвитку цифрового уряду, у тому числі електронної взаємодії органів державної влади, органів місцевого самоврядування ДНР; 3) захисту прав суб'єктів персональних даних; 4) електронного підпису; 5) телекомунікацій, у тому числі радіочастотного ресурсу у смугах радіочастот цивільного користування; 6) поштового зв'язку, спеціального поштового зв'язку; 7) проектів у галузі зв'язку.

П.п. 12-13 розділу I Положення № 22-6 від 30.04.2020 визначено повне та скорочене найменування т.зв. «Міністерство зв'язи ДНР» та його місцезнаходження.

Повне найменування: «Міністерство зв'язи Донецької Народної Республіки». Скорочене найменування: «Минсвязи ДНР».

Місцезнаходження міністерства: Донецька Народна Республіка, 83050, м. Донецьк, Ворошиловський район, бульвар Пушкіна, буд. 34.

Відповідно до п.п. 14-16 розділу II Положення № 22-6 від 30.04.2020 т.зв. «Міністерство зв'язи ДНР» очолює т.зв. «Міністр зв'язи ДНР», який призначається на посаду та звільняється з посади т.зв. «Главою ДНР» за пропозицією т.зв. «Глави правительства ДНР».

Т.зв. «Міністр зв'язи ДНР» має заступників, в тому числі т.зв. «Першого заступителя Міністра», призначених на посади та звільнених з посад у відповідності до законодавства «ДНР».

У випадку тимчасової відсутності т.зв. «Міністра зв'язи» (у зв'язку з відрядженням, тимчасовою непрацездатністю) тимчасове виконання повноважень, в тому числі, право підпису банківських та фінансових документів, які стосуються фінансових питань діяльності т.зв. «Міністерства зв'язи ДНР» покладається на т.зв. «Першого заступителя Міністра зв'язи», тимчасово виконуючого обов'язки т.зв. «Міністра зв'язи ДНР».

До повноважень т.зв. «Міністра зв'язи ДНР», згідно п. 19 розділу II Положення № 22-6 від 30.04.2020, належить:

- участь з правом голосу в засіданнях т.зв. «Правительства ДНР»;
- участь, в межах своєї компетенції, у підготовці постанов та розпоряджень т.зв. «Правительства ДНР», забезпечення їх виконання;
- керівництво діяльністю т.зв. «Міністерства зв'язи ДНР», з персональною відповідальністю за виконанням покладених на міністерство завдань та функцій, результатів діяльності міністерства;
- планування роботи міністерства, вжиття заходів по удосконаленню організації і підвищенню ефективності роботи міністерства;
- підпис в межах компетенції документів з питань, віднесених до функцій та повноважень міністерства та ряд інших.

Для забезпечення функціонування в межах політичного блоку терористичної організації «ДНР» т.зв. «Міністерство зв'язи ДНР» та досягнення її злочинних цілей до її складу постійно залучаються як громадяни України, так і громадяни РФ, а також юридичні особи основною метою діяльності яких є фінансове, матеріальне та інше організаційне сприяння діяльності терористичної організації «ДНР».

Так, у невідновлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 01.07.2020 у громадянина України Лебедева Р.В., який мав достатній рівень знань і життєвого досвіду для усвідомлення факту захоплення частини території Донецької області з боку представників терористичної організації «ДНР», виник умисел на вступ до її складу та взяття безпосередньо участі у ній шляхом зайняття посади в одному з т.зв. органів державної влади «ДНР».

Так, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 01.07.2020 Лебедев Р.В., усвідомлюючи, що діяльність терористичної організації «ДНР» та її структурних підрозділів є незаконною, спрямована на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, діючи умисно, з корисливих мотивів, добровільно прийняв рішення щодо вступу до окремого структурного підрозділу терористичної організації «ДНР», а саме до т.зв. «Министерство связи ДНР» та надав згоду на призначення його на посаду т.зв. «Первый заместитель Министра связи ДНР».

На вказаній посаді Лебедев Р.В. перебуває і зараз.

01.07.2020, Лебедев Р.В., будучи на посаді т.зв. «Первого заместителя Министра связи ДНР», відповідно до п. 16 розділу II Положення № 22-6 від 30.04.2020, з огляду на тимчасову відсутність т.зв. «Министра связи ДНР», тимчасово виконував обов'язки т.зв. «Министра связи ДНР».

В якості т.зв. «Врио Министра связи ДНР», в силу п.п. 7 п. 23 та п.п. 14 п. 19 Положення № 22-6 від 30.04.2020, Лебедев Р.В., з метою забезпечення реалізації покладених на відповідне міністерство завдань, для досягнення спільної злочинної мети терористичної організації «ДНР», діючи умисно, усвідомлюючи протиправність своїх дій і те, що він є учасником політичного блоку терористичної організації, видав наказ «Об утверждении правил аккредитации удостоверяющих центров» № 186 від 01.07.2020 – обов'язковий для виконання на тимчасово окупованих територіях окремих районів Донецької області всіма громадянами, підприємствами, установами та організаціями.

Зміст виданого Лебедевим Р.В. наказу № 186 від 01.07.2020 свідчить про те, що він, як учасник терористичної організації «ДНР», здійснював дії із впровадження функціонування на тимчасово окупованих територіях Донецької області електронного документообігу вказаної терористичної організації.

У подальшому, не пізніше 21.07.2021, Лебедев Р.В. тимчасово виконував обов'язки т.зв. «Министра связи ДНР» та в якості т.зв. «Врио Министра связи ДНР», в силу п.п. 11 п. 21 Положення № 22-6 від 30.04.2020, з метою забезпечення реалізації покладених на відповідне міністерство завдань, для досягнення спільної злочинної мети терористичної організації «ДНР», діючи умисно, усвідомлюючи протиправність своїх дій і те, що він є учасником політичного блоку терористичної організації, видав наказ «О внесении изменений в Порядок лицензирования деятельности в сфере телекоммуникаций на территории Донецкой Народной Республики» № 211 від 21.07.2021 – обов'язковий для виконання на тимчасово окупованих територіях окремих районів Донецької області всіма громадянами, підприємствами, установами та організаціями.

Зміст виданого Лебедевим Р.В. наказу № 211 від 21.07.2021 вказує на те, що він, безпосередньо приймаючи участь у злочинній діяльності терористичної організації «ДНР» на шкоду інтересам держави, всупереч чинному законодавству в сфері телекомунікацій, вчинив дії з впровадження змін до ліцензійних умов з надання суб'єктами господарювання послуг у сфері телекомунікацій на тимчасово окупованих територіях Донецької області.

У точно не встановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 13.01.2023, Лебедев Р.В., будучи на посаді т.зв. «Первый заместитель Министра связи ДНР», відповідно до п. 16 розділу II Положення № 22-6 від 30.04.2020, з огляду на тимчасову відсутність т.зв. «Министра связи ДНР», тимчасово виконував обов'язки т.зв. «Министра связи ДНР».

В якості т.зв. «Врио Министра связи ДНР», в силу п. п. 14 п. 19 Положення № 22-6 від 30.04.2020, Лебедев Р.В., з метою забезпечення реалізації покладених на відповідне міністерство завдань, для досягнення спільної злочинної мети терористичної організації «ДНР», діючи умисно, усвідомлюючи протиправність своїх дій і те, що він є учасником політичного блоку терористичної організації, видав наказ «О признании утратившим силу приказа Министерства связи Донецкой Народной Республики от 17 января 2018 года № 16 «Об утверждении Временной инструкции по оформлению в Министерстве связи Донецкой Народной Республики материалов об административных нарушениях» № 2 від 13.01.2023 – обов'язковий для виконання на тимчасово окупованих територіях окремих районів Донецької області всіма громадянами, підприємствами, установами та організаціями.

Предмет правового регулювання виданого Лебедевим Р.В. наказу № 2 від 13.01.2023 свідчить про те, що він, у зв'язку з прийняттям ДНР до складу рф, переслідуючи мету продовження функціонування на тимчасово окупованих територіях Донецької області т.зв. «Министерство связи ДНР», вчинив дії, спрямовані на забезпечення можливості приведення положень т.зв. «Временной инструкции по оформлению в Министерстве связи Донецкой Народной Республики материалов об административных нарушениях» у відповідність до законодавства рф.

Крім вищевикладеного, Лебедев Р.В., обіймаючи посаду т.зв. «Первый заместитель Министра связи ДНР», активно сприяє становленню та діяльності на тимчасово окупованих територіях Донецької області незаконно створеного терористичною організацією «ДНР» т.зв. «Министерство связи ДНР» шляхом висвітлення діяльності т.зв. «Министерство связи ДНР» на YouTube-каналі під назвою «Донбасс решает», інтернет-виданнях «Лента новостей ДНР», «Комсомольская правда» та інших.

Так, перебуваючи на посаді т.зв. «Первый заместитель Министра связи ДНР», не пізніше 05.12.2022, Лебедев Р.В. у коментарі медіа-виданню «Комсомольская правда» (публікація за посиланням: <https://www.donetsk.kp.ru/daily/27479.5/4687076/>) відзвітувався про роботу т.зв. «Министерство связи ДНР» та повідомив, що основний акцент міністерство робить на відновленні мобільного зв'язку у т.зв. «освобожденных населенных пунктах ДНР».

Не пізніше 31.01.2023, Лебедев Р.В., в якості т.зв. «Первый заместитель Министра связи ДНР», провів пресконференцію з представниками т.зв. «регіональних ЗМІ ДНР», під час якої розповів про функціонування на тимчасово окупованій території Донецької області нових операторів мобільного зв'язку, про відновлення мобільним оператором «Фенікс» зв'язку на т.зв. «освобожденных территориях» та встановлення нових базових станцій, про

необхідність залучення до надання послуг зв'язку на території «ДНР» мобільних операторів рф.

05.02.2023 Лебедев Р.В. у коментарі медіа-виданню «Лента новостей ДНР» (публікація за посиланням: «<https://dnr-news.ru/politics/2023/02/05/229226.html>») повідомив про запуск роумінгу від операторів зв'язку з інших російських регіонів, поточну ситуацію на ринку телекомунікацій та перспективи його розвитку, а також про впровадження в «ДНР» електронного документообігу.

У той же час, згідно вимог діючого законодавства України, реалізація державної політики в сфері зв'язку, користування радіочастотним ресурсом України та інформатизації, починаючи з 09.12.2010 (дата реорганізації Міністерства транспорту та зв'язку України в Міністерство інфраструктури України) належить часткового до сфери управління: Міністерства інфраструктури України (поштовий зв'язок), Адміністрації державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України та Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації (телекомунікації, радіочастотний ресурс України).

Питання щодо інформатизації, розвитку інформаційного суспільства, електронного урядування, формування і використання національних електронних інформаційних ресурсів, цифровізації органів державної влади належали до відання Державного агентства з питань електронного урядування України.

Протягом 2019-2022 Кабінетом Міністрів України неодноразово оптимізовано систему центральних органів виконавчої влади, в тому числі, і в сфері зв'язку, радіочастотного ресурсу та інформатизації.

Так, 02.09.2019 постановою Кабінету Міністрів України № 829 Державне агентство з питань електронного урядування України реорганізовано в Міністерство цифрової трансформації України, яке діє і на теперішній час.

02.12.2022 постановою Кабінету Міністрів України № 1343 Міністерство інфраструктури України реорганізовано та перейменовано на Міністерство розвитку громад, територій та інфраструктури України, яке діє наразі.

У той же проміжок часу, а саме 16.12.2020 Верховною Радою України прийнято Закон України «Про електронні комунікації» № 1089-IX від 16.12.2020, який, згідно з п. 1 розділу XIX Прикінцевих та перехідних положень набрав чинності з 01.01.2022 і відповідно до якого визначено, що питання у сферах електронних комунікацій та радіочастотного спектра належать до відання центрального органу виконавчої влади у сферах електронних комунікацій та радіочастотного спектра.

16.12.2021 Верховною Радою України було прийнято Закон України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах електронних комунікацій, радіочастотного спектра та надання послуг поштового зв'язку, згідно п. 6 розділу III Прикінцевих та перехідних положень якого Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах електронних комунікацій, радіочастотного спектра та надання послуг поштового зв'язку є правонаступником Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації.

Відповідно до положення п. 1 постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України щодо повноважень органів виконавчої влади у сферах електронних комунікацій та радіочастотного спектра, публічних електронних реєстрів, захисту критичної інформаційної інфраструктури та активної протидії агресії у кіберпросторі» № 669 від 30.06.2023 здійснення повноважень центрального органу виконавчої влади у сферах електронних комунікацій та радіочастотного спектра забезпечує: до 31.08.2023 – Адміністрація Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації; а з 01.09.2023 – Міністерство цифрової трансформації.

Таким чином, на сьогодні, систему виконавчих органів державної влади, що здійснюють управління в сфері зв'язку, використання радіочастотного ресурсу України та інформатизації складають:

- Міністерство розвитку громад, територій та інфраструктури України (в частині регулювання правовідносин/питань надання послуг поштового зв'язку);

- Державна служба спеціального зв'язку та захисту інформації (в частині регулювання правовідносин/питань спеціального зв'язку та криптографічного і технічного захисту інформації);

- Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах електронних комунікацій, радіочастотного спектра та надання послуг поштового зв'язку (в частині регулювання правовідносин/питань електронних комунікацій, радіочастотного спектра та надання послуг поштового зв'язку);

- Міністерство цифрової трансформації (в частині регулювання правовідносин/питань у сферах цифровізації, цифрового розвитку, електронного урядування та електронного документообігу, розвитку національних електронних інформаційних ресурсів).

До основних завдань органів, що складають систему виконавчих органів державної влади, що здійснюють управління в сфері зв'язку належать, поміж іншого: 1) реалізація державної політики у сферах телекомунікацій, електронних комунікацій та радіочастотного спектра, надання послуг поштового зв'язку, спеціального зв'язку та захисту інформації, а також цифровізації та електронного документообігу; 2) розроблення правил надання та отримання телекомунікаційних послуг, послуг поштового зв'язку, електронних та адміністративних послуг; 3) ліцензування, надання дозволів в сфері зв'язку; 4) регулювання цін (тарифів) на послуги в сферах телекомунікацій, радіочастотного спектра та послуг поштового зв'язку, у випадках та в порядку, встановлених законом; 5) здійснення заходів щодо створення та забезпечення функціонування системи електронної ідентифікації, електронних інформаційних ресурсів, порталу надання електронних послуг та ряд інших.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» № 586-XIV від 09.04.1999 з наступними змінами виконавчу владу в областях і районах, містах Києві та Севастополі здійснюють місцеві державні адміністрації.

Місцева державна адміністрація є місцевим органом виконавчої влади і входить до системи органів виконавчої влади.

Місцева державна адміністрація в межах своїх повноважень здійснює виконавчу владу на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці, а також реалізує повноваження делеговані їй відповідною радою.

Ст. 20 вказаного Закону України № 586-XIV від 09.04.1999 з наступними змінами визначено, що місцева державна адміністрація забезпечує організацію обслуговування населення підприємствами, установами та організаціями житлово-комунального господарства, зв'язку, побутового і транспортного обслуговування незалежно від форми власності.

На території Донецької області виконавчу владу, в межах повноважень визначених законодавством та відповідно до його положень здійснює Донецька обласна державна адміністрація, яка, починаючи з 11.10.2014 перенесена у зв'язку тимчасовою окупацією підрозділами зс рф, інших силових відомств рф та незаконних збройних формувань частини території Донецької області.

В той же час, Донецька обласна державна адміністрація продовжує свою законну діяльність на підконтрольній Україні території та на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України забезпечує здійснення державного управління в тому числі у сфері зв'язку, зокрема в частині надання суб'єктам господарювання у власність або користування земельних ділянок для розташування інфраструктури комунікаційних мереж (засобів та споруд зв'язку, тощо).

Достовірно знаючи всі вищевказані обставини, Лебедев Р.В., усвідомлюючи, що діяльність самої терористичної організації «ДНР» та її структурних підрозділів є незаконною, спрямованою на зміну меж території України, призводить до загибелі людей, заподіяння тяжких наслідків та значних матеріальних збитків, діючи умисно, керуючись власними переконаннями та корисливими мотивами прийняв участь у терористичній організації «ДНР».

Таким чином, Лебедев Руслан Вікторович, підозрюється в участі у терористичній організації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Слідчий 3 відділу
І управління досудового розслідування
Головного слідчого управління
Служби безпеки України
лейтенант юстиції

Оксана ВЛАСЕНКО

«П О Г О Д Ж Е Н О»
прокурор третього відділу
управління організації і процесуального
керівництва досудовим розслідуванням та
підтримання публічного обвинувачення
у кримінальних провадженнях органів безпеки
Департаменту нагляду за додержанням
законів органами безпеки
Офісу Генерального прокурора
« 31 » серпня 2023 року

Роман ВІТВИЦЬКИЙ

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний/_____ / _____
«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2023 року

Про підозру мені повідомлено, зміст її зрозумілий, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний/_____ / _____
«__» год. «__» хвилин «__» _____ 2023 року

Захисник: _____

Письмове повідомлення про підозру вручив:

**Слідчий 3 відділу
1 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління
Служби безпеки України
лейтенант юстиції**

Оксана ВЛАСЕНКО